

Quod si enim tota vita hominis vigilia est, uti rectè eam vocavit
Plinius in *Prefat. ad Vespas.* adolescente die, h. e. sub Auroram, so-
mnus maximè excuti debet ab iis, qui benè vivunt aut sapientiæ
student. Eleganter ac verè Erasmus in *Colloq. Diluculum.* p. 459.
*Ad sapientiam parandam, nulla diei pars utilior, quàm diluculum, cum Sol
novus exoriens vigorem & alacritatem adfert rebus omnibus, discutitq; nebu-
las è ventriculo exhalari consvetas, quæ mentis domicilium solent obnubilare.*
Easde causas poeticò stilò affecutus est Petrus Lotichius L. 2. *Carm.* p. 171.

*Pandite Pegasides, cur hujus origo liquoris
(ex fonte Hyppocrene)*

Dicitur Aurora Pegasus ales equus?

*Tempus (ait Cl'o) matris sub Memnonis ortum
Aoniis gratum vatibus esse solet.*

*Tunc vigor intus agit major, tunc pectora cælo,
Ingeniis primâ luce favente, calent.*

*Inde fluunt sacri latices, studioq; perennes
Fons matutino fundit apertus aquas.*

Cur tamen acer equus radiantibus additus astris?

Et quæ suavit aquas ungula, clara micat?

Conspicui fulgent (dixit Dea) sideris instar,

Ingeniosa mori quos monumenta vetant.

Expertus id est Demosthenes; cujus vigiliæ cui non auditæ sunt?
Dolere se aiebat, si quando opificum antelucanâ victus esset indu-
striâ. Cic. in 4. *Tusc.* In eandem rem Nicolaus Reusnerus apud Job. Lau-
terbachium in *Ænigmatibus* p. 91. eleganter ex nomine:

Quod Musis Aurora vigil sit semper amica,

Quod sine ventre eadem recreet aura levis,

Nil mirum est; mens hinc viget ingeniumq; Poëta,

Auræ at Aurora plus juvat aura tamen.

Quisquis amat Musas, Aurora diligat auram

Pervigil: hæc Musis culta sit ara sacris.

Aurora ô rora roris cælestis amores.

Cauda-caput absit, uror amore Tui!

In quo voto ipse finio, & Solem justitiæ, Servatorem nostrum, Au-
roræ primitiisq; studiorum meorum faventem apprecor!

MISCEL-